

Naschrift bij de boodschap

De Reis Na de Samensmelting:

Wanneer Water Vergeet Dat Het
Waterstof Was

Ter gelegenheid van de 70e verjaardag van

Pujya Daaji

28 September 2025, Kanha Shanti Vanam

Naschrift bij de boodschap

De Reis Na de Samensmelting:

Wanneer Water Vergeet Dat Het Waterstof Was

Lieve Mensen,

Tijdens de spirituele reis doet zich een fundamentele paradox voor: wat wij zien als het uiteindelijke doel, is in feite juist het begin van ware groei. Dit inzicht, dat centraal staat in de boodschap tijdens de Bhandara van september 2025, spoort ons aan om onze meest fundamentele ideeën over vooruitgang, succes en de aard van spirituele verwerkelijking opnieuw te onderzoeken.

Mensen in onze wereld zijn geobsedeerd door eindes. We doen alsof afstuderen, pensionering en verlichting eindpunten zijn. Maar de natuur laat ons iets anders zien. Is een zaadje aan het einde van zijn reis gekomen zodra het eindelijk door de grond breekt na een worsteling in het donker? Nee, dat is slechts het begin. Het doorbreken is niet het doel; het is de eerste stap naar alles wat er toe doet: fotosynthese, groei, vrucht dragen, schaduw bieden en uiteindelijk grond worden voor nieuwe zaden.

Is een zaadje aan het einde van zijn reis gekomen zodra het eindelijk door de grond breekt na een worsteling in het donker? Nee, dat is slechts het begin. Het doorbreken is niet het doel; het is de eerste stap naar alles wat er toe doet: fotosynthese, groei, vrucht dragen, schaduw bieden en uiteindelijk grond worden voor nieuwe zaden.

Toen Babuji zei dat samensmelting je een beginner maakt, bedoelde hij dit. De druppel die het samengaan met de oceaan viert terwijl hij nog steeds een druppel is, is niet echt samengesmolten. Er is niemand meer over om een echte samensmelting te vieren. Het is de grootste tegenstrijdigheid.

De Wetenschap en Filosofie Achter Verandering

Denk eens na over de diepgaande les die basis chemie ons leert: waterstof is vluchtig, gevaarlijk en ongrijpbaar; zuurstof ontsteekt elk vuur en laat alles branden. Maar, zodra ze samenkomen, symboliseren deze dan vernietiging? Ze worden samengevoegd om water te vormen, hetgeen het hele leven ondersteunt. Maar hier is de diepere waarheid: water herinnert zich niet meer dat het waterstof was. Het is niet langer explosief van aard, er is zelfs geen onderdrukte neiging. De transformatie is zo volledig dat de oorspronkelijke aard niet langer tot de mogelijkheden behoort.

Dit heeft te maken met hoe we spiritueel groeien. We zien spirituele groei vaak als iets toevoegen aan wie we zijn, zoals nieuwe dingen leren of ergens beter in worden. Maar echte verandering werkt als alchemie. Je versterkt niet alleen maar je ego; je wordt iets heel anders dat een totaal ander doel dient.

We zien spirituele groei vaak als iets toevoegen aan wie we zijn, zoals nieuwe dingen leren of ergens beter in worden. Maar echte verandering werkt als alchemie. Je versterkt niet alleen maar je ego; je wordt iets heel anders dat een totaal ander doel dient.

De Bhagavad Gita spreekt van *svadharma*, je persoonlijke plicht of doel. Maar wat gebeurt er als de verandering zo ingrijpend is dat je *svabhava*, je essentiële aard, transformeert? De dharma van water is niet dezelfde als die van waterstof en zuurstof. De nieuwe dharma is stromen, voeden, zuiveren en in stand houden van het leven.

Boodschap: We worden geen betere druppels. We leren dat onze ware aard nooit ‘druppelvormig’ was. En zelfs deze ontdekking, die heel belangrijk is, bereidt ons er alleen maar op voor om het echte werk te beginnen.

Wat betekent dit voor het dagelijks leven? Ten eerste verandert het hoe we problemen en uitdagingen zien. Een bewust iemand ziet files niet als een probleem tijdens het reizen. Zo iemand ziet zichzelf als deel van de stroom en dit beïnvloedt de reacties. Deze persoon kiest misschien een andere route, niet omdat “ik daar sneller moet zijn”, maar omdat het de algehele doorstroming ten goede komt.

Dit inzicht verandert alles in relaties. De meeste ruzies ontstaan wanneer twee druppels uit elkaar willen blijven terwijl ze beweren dat ze bij elkaar willen zijn. Wanneer beide mensen beseffen dat ze nooit aparte druppels waren, maar steeds uitdrukking van hetzelfde water, zijn ze niet langer gescheiden.

De Vedische traditie spreekt van *prayatna* (inspanning) en *prasada* (genade). Vóór de samensmelting proberen we de

ocean te worden. Na de samensmelting beseffen we dat we altijd de ocean waren die deed alsof hij een druppel was. Maar dan komt de grootste uitdaging: ervoor kiezen om een druppel te zijn terwijl we weten dat we de ocean zijn, een paradox vol raadsels.

Babuji noemt het om deze reden het begin. Een acteur kan opgaan in een rol, maar kun je de rol perfect spelen terwijl je weet dat je speelt? Is het mogelijk om volledig mens te zijn en nog steeds te weten dat je goddelijk bent? Kun je voelen hoe beperkt het lichaam is terwijl je in het onbegrensde bent?

De Wijsheid van Beperkingen

Dit is het vertrekpunt waar filosofie van toepassing is op het echte leven. Water neemt de vorm aan van zijn reservoir, niet omdat het niet gevormd kan worden, maar omdat vormloosheid niet nuttig is. Water wordt drinkbaar in een beker. Het verandert in regen in de wolken. Het wordt zelf levend in bloedvaten. Op dezelfde manier is het vermogen te veranderen wat ons kracht geeft.

Na de samensmelting gaat onze reis over leren zien dat beperkingen eerder een creatieve keuze zijn in plaats van het opvolgen van regels. Je koos de vorm van je huidige leven niet omdat je moest, maar omdat het past in het grotere geheel.

Het vermogen te veranderen is wat ons kracht geeft.

Na de samensmelting gaat onze reis over leren zien dat beperkingen eerder een creatieve keuze zijn in plaats van het opvolgen van regels. Je koos de vorm van je huidige leven niet omdat je moest, maar omdat het past in het grotere geheel.

Het spirituele ego dat beweert: “Ik heb samensmelting bereikt”, is de gevaarlijkste valkuil. Dit is waterstof die zich voordoet als water, maar waterstof blijft. Echt water hoeft niet te zeggen wat het is. Het stroomt gewoon, voedt en reinigt. Het bestaan ervan zelf is de verklaring.

Dit inzicht bevrijdt ons van het uitputtende werk van overdreven spiritueel zijn. Je hoeft niet alwetend over te komen. Je hoeft niet op een ongebruikelijke manier te spreken. Je hoeft alleen maar als water te zijn: altijd aanwezig, behulpzaam en flexibel om aan de behoeften van het moment te voldoen.

Eindeloze Dienstbaarheid

Toen wiskundigen ontdekten dat er meerdere oneindigheden bestaan, die elk alle andere bevatten maar toch verschillend zijn, raakten ze aan een spirituele waarheid. Na de samensmelting gaat de reis niet over groter worden. Het gaat over het vinden van eindeloze manieren om binnen grenzen dienstbaar te zijn.

Dit wordt perfect geïllustreerd door een moeder die haar kind voedt. Ze hoeft zich niet bewust te zijn van het universum om voor het leven te zorgen. Haar verandering van persoon naar moeder is compleet en perfect voor wat er nodig is. Maar zelfs met deze ‘beperking’ raakt ze aan de oneindigheid van liefde zelf.

Na de samensmelting gaat de reis niet over groter worden. Het gaat over het vinden van eindeloze manieren om binnen grenzen dienstbaar te zijn.

Deze leer verandert hoe we de spirituele praktijk benaderen. We leren het diepzinnige in het alledaagse te herkennen in plaats van op zoek te gaan naar buitengewone ervaringen. Afwassen wordt een les in hoe dingen evolueren. Ademhaling laat ons zien hoe we kunnen uitwisselen wat belangrijk is.

Elke keer dat we met iemand praten, hebben we een kans om bewust in praktijk te brengen wat beperking in de naam van liefde inhoudt.

Onbegrensd zijn geeft ons niet de meeste vrijheid. Het is net als water dat kiest ijs te worden om vast te blijven, stoom om op te stijgen, of vloeibaar te blijven om te stromen. Elke toestand werkt perfect, en de veranderingen daartussen gebeuren op natuurlijke wijze wanneer ze nodig zijn, niet omdat mensen ontevreden zijn met de huidige toestand. Misschien is dit ware vrijheid.

Levende Boodschap: Terwijl je je dag doorbrengt, onthoud dat je niet probeert de oceaan te worden. Je bent aan het leren water te zijn op elke manier zoals water op dit moment functioneert. Als je water drinkt, denk dan aan de waterstof en zuurstof die hun eigen leven hebben opgegeven om het leven te helpen. Als je problemen hebt, wees dan als water en vind het pad dat niet alleen aan je eigen behoeften voldoet, maar ook aan de behoeften van het geheel.

Onbegrensd zijn geeft ons niet de meeste vrijheid. Het is net als water dat kiest ijs te worden om vast te blijven, stoom om op te stijgen, of vloeibaar te blijven om te stromen. Elke toestand werkt perfect, en de veranderingen daartussen gebeuren op natuurlijke wijze wanneer ze nodig zijn, niet omdat mensen ontevreden zijn met de huidige toestand.

Na de samensmelting gaat de reis niet over het verkrijgen van meer. Het gaat over ontdekken wat je kunt worden door bewust los te laten, hoe je kunt dienen door ervoor te kiezen jezelf te beperken, en hoe je kunt liefhebben door je beperkte vorm te accepteren terwijl je weet dat je vormloos bent.

Dit is het pad zonder pad dat alle paden overstijgt. Een pad creëren betekent alleen maar vrijheid aan jezelf opleggen. Als mensen aan de Meesters vragen wat er na verlichting komt, glimlachen zij. Ze geven je een glas water en wachten tot je het oneindige in het gewone vindt, diepgang in eenvoud, en alles in genoeg, de essentie van het vinden van totaal binnen voldoende.

En in dat besef gebeurt de meest verbazingwekkende verandering: het is niet dat het gewone heilig wordt, maar je ziet uiteindelijk dat het altijd zo was. Het water was altijd heilig. We moesten alleen maar leren hoe te kijken.

Met gebeden aan de Grote Meester,

Kamlesh

*Het is niet dat het gewone heilig wordt,
maar je ziet uiteindelijk dat het altijd
zo was. Het water was altijd heilig. We
moesten alleen maar leren hoe te kijken.*

2